

برگرفته از نشریه آلمانی: J.W.

برگردان: ح. حارث

تاریخچه‌ی مختصر از اعتراض‌های

ضد «جهانی شدن»

اعتراض‌ها برضد نهاد‌های پولی بین‌المللی و دیدار سران کشورهای بزرگ صنعتی، از سال‌های «۱۹۸۰» بدینسو آغاز می‌گردد. در سال «۱۹۸۵» بیش از ۳۰ هزار نفر بر ضد دیدار سران (G-8) در کلن و بُن، در جاده‌ها مارش نمودند، در سال «۱۹۸۸» در حدود هشتاد هزار نفر در برلین غربی بر ضد تجلیل از سالگرد بانک جهانی و صندوق بین‌المللی پول در تظاهرات اشتراک کردند. همچنان شورش «زاپاتیستها» (Zapatists) در سال «۱۹۹۴» و نبرد در «ساتل» (Seattle) در سال «۱۹۹۹»، ساعات تولد جنبش امروزی ضد «جهانی شدن» محسوب می‌گردد.

در اخیر سال «۱۹۹۳» و آغاز سال «۱۹۹۴» فعالیت مبارزین زیرزمینی دهقانان «زاپاتیستها» (Zapatists) در ایالت «Chiapas» کشور مکزیک بر ضد موافقه تجارت آزاد امریکای شمالی (NAFTA) علنی گردید، سخنگوی پر جاذبه شورشیان مارکوس (Subcomandante Marcus) سلاح را با «لپ تاپ» (Laptop) عوض کرد. تا شعارها و جملات حماسی را بر ضد جهانی شدن نیولیبرالیسم بنویسد. شعارهایی «زاپاتیستها» (Zapatists): «Ya Basta!» (دیگر بس است!) و «جهان دیگر ممکن است!» به پروگرام مشترک و مختصر منتقدین جهانی شدن در سراسر جهان تبدیل گردید. اعتراضات بر ضد توافقات چند جانبه سرمایه‌گذاری در ماه می «۱۹۹۷-۱۹۹۸» و روز عملکرد جهانی (Global Action Day) بر ضد دیدار سران (G-8) به تاریخ ۱۸ جون «۱۹۹۹» در کلن و ۴۰ کشور دیگر جهان به شکل «کارنیوال ضد سرمایه‌داری» تجلیل به عمل آمد. شکست دیگر سران در نوامبر سال «۱۹۹۹» در نشست پنج روزه «Seattle» بود.

در این شهر پاسفیک در شمالغرب ایالات متحده ، نماینده گان سازمان تجارت جهانی گرد هم آمدند تا لیبرال ساختن بیشتر این سازمان را هدایت و رهبری نمایند. رهبر اتحادیه کارگری ترانسپورت ایالات متحده در آغاز اعتراض پیشگویی کرد: «ما اینجا حضور داریم تا این سیستم تجارت جنون آمیز را توقف دهیم ، ما به سوی تاریخ مارش میکنیم.» اتحادیه کارگری را فعالین حفاظت محیط زیست ، عیسوی ها ، فعالین جهان سوم ، فیمینیست ها ، حقوق دانان مدنی ، انارشویست ها و سوسیالیست ها همراهی میکردند. این اولین تجمع پلان ناشده جریان های مختلف، باعث تظاهرات «۵۰۰۰۰» نفری گردید.

بنابر تظاهرات شدید و مسدود ساختن جاده ها آغاز کنفرانس سازمان تجارت جهانی (WTO) بتاريخ ۳۰ مارچ در حال خلوت تدویر یافت و بدون نتایج و دستاوردی پایان یافت. بعد از این حوادث جریانات ضد جهانی شدن به یک واقعیت تبدیل گردیدند.

نشست «ساتل» (Seattle) موج اعتراضیه یی بود بر ضد دیدار سران ، نهاد های مالی بین المللی ، اتحادیه اروپا و ناتو. همچنان تظاهرات شدیدی در ماه جنوری سال «۲۰۰۰» بر ضد فاروم اقتصادی جهانی در شهر «Davos» سویس ، در ماه اپریل در واشنگتن بر ضد بانک جهانی و صندوق بین المللی پول، در ماه سپتامبر در ملبورن آسترالیا بر ضد دیدار سران کشورهای صنعتی آسیا - پاسفیک ، صورت گرفت. تظاهرات ظفرمند ضد جهانی شدن در ۲۶ سپتامبر در پراگ براه انداخته شد، هزاران تظاهر کننده راه های ورود در محفل سالگرد بانک جهانی و صندوق بین المللی پول را مسدود ساخته ، نشست قبل از موعد معین پایان یافت. و نماینده گان با قطارهای زیرزمینی انتقال یافتند. تظاهرات اعتراضیه سال «۲۰۰۰» در ماه دسامبر با شرکت ده ها هزار نفر بر ضد دیدار سران در شهر «Nizza» فرانسه پایان یافت. مارکسیست انگلیسی «Alex Collinicos» اظهار داشت: «ساتل و پراگ نشان داد که باور به بازگشت اعتراضات مشترک جمعی بر ضد این سیستم امکان پذیر است.»

در کنار جنبش های کارگری سنتی ، همچنان اتحادیه های کارگری ، احزاب سوسیالیستی و کمونیستی و سازمانهای نو مانند شبکه «Attac» شامل گردید. این سازمان در سال «۱۹۷۷» با شعار های همکاری اقتصادی جهانی ، عفو قرضه های کشورهای جهان سوم ، حقوق بشر و حفظ محیط زیست ایجاد گردید. سازمانهای «Attac» و جنبش های

روشنفکری در این فاصله مانند «پیری بوردیو» ، جامعه شناس و دانشمند اقتصادی آمریکایی «سوزان جورج» ، نقش لیبرالیسم را درجهانی شدن مورد انتقاد قرار دادند. همچنان در فرانسه و انگلستان تروتسکیست ها در موضع شدیدی ضد کاپیتالیسم قرار دارند.

تا اکنون مخالفین دیدار سران با سرکوب شدید دولتی مواجه بوده اند. در دیدار سران اتحادیه اروپا در ماه جون سال « ۲۰۰۱ » در شهر «گوتنبرگ» سویدن نیروهای امنیتی و پلیس از سلاح و مهمات سنگین بر ضد تظاهر کننده گان استفاده نمودند. حادثه دیگر در ماه جون در شهر بندری ایتالیا «Genua» اتفاق افتاد ، که «۱۸۰۰۰» پلیس و افراد نظامی در حفظ امنیت قدرتمندان مؤظف گردیدند. و بخشی بزرگی از شهر ممنوع الدخول اعلام گردید. تعداد اشتراک کننده گان «فاروم اجتماعی Genua» را سه صد هزار نفر تشکیل میداد، که اتحادیه های کارگری ، کمونیست ها ، عیسوی ها و گروه های حفاظت محیط زیست را شامل می شد، و از سرتاسر ایتالیا گردهم آمده بودند. این تجمع تجرید جنبش های اعتراضی را در هم شکستاند ، زیرا که آنها اکنون نی تنها با جنبش های «زاپاتیستها» (Zapatists) ها و جنبش بی زمین برازیل در پیوند اند بلکه ابتکار اعتراضات ضد دولت دست راستی «بر لوسکونی» را نیز در اختیار دارند.

فعالین «جامه سپیدان» (Tute Bianci) با عمل سمبولیک خواستند داخل منطقه ممنوع الدخول گردند، پلیس با تمام توان مقابله نموده و بالای تظاهرکننده گان بوسیله کشتی ، هلیکوپتر و گاز اشک آور حمله نمودند. با حمله بالای مرکز مطبوعاتی مخالفین «G-8» در مدرسه «Diaz» تعداد زیاد آزار و شکنجه دیده و صدها تظاهر کننده دستگیر و در قرارگاه های پلیس مورد شکنجه و اذیت قرار گرفتند. اوج فاجعه که مانند جنگ داخلی بود زمانی اتفاق افتاد که کمونیست ۲۳ ساله «Carlo Juliano» توسط گلوله یکی از سربازان به قتل رسید.

تشدید اعتراض های عمومی و ازدیاد خشونت باعث میگردد تا قدرتمندان از این پس نشست های خود را در دیرهای لُکس دورافتاده و مطمئن و یا بیابان های وحشی کانادا ،

میان کوه ها و بحیره های «Evian» فرانسه و یا در «Gleneagles» سکاتلند، تدویر نمایند .

یادداشت: قرار است سی و سومین کنفرانس کشورهای بزرگ صنعتی « G-8 » بتاريخ ۶ و ۸ جون در شهر «های لیگن دام» (Heiligendamm) آلمان برگزار شود. در مخالفت با گروه هشت که ۱۴% نفوس جهان و ۶۳% درآمد جهان را تصاحب کرده اند بیش از صد هزار نفر بسیج گردیده اند. ما باور داریم که کنفرانس «های لیگن دام» (Heiligendamm) مانند نشست پیترز بورگ روسیه دستاوردی نخواهد داشت. شرایط و اوضاع پیچیده جهانی از تمام افراد، احزاب و گروه های مترقی ، ضد جنگ و وفادار به آرمانهای زحمتکشان میطلبد تا بر ضد نشست سران «G-8» متشکل گردیده و جلو استقرار حاکمیت نظامی و اقتصادی بر جهان را بگیرند.

www.ayenda.org